

Område B. Købstadkommunerne, Marstal og de sønderjydske flækker samt landkommuner, i hvilke der efter det statistiske departements opgørelse over den senest afholdte almindelige folketælling findes bymæssige bebyggelser med over 2 000 indbyggere:

Maksimalindkomst 6 200 kr. Nedslag 2 400 kr.

Område C. Øvrige landkommuner:

Maksimalindkomst 5 700 kr. Nedslag 2 000 kr.

II. Ikke-Forsørgere.

Område A. Maksimalindkomst 4 800 kr. Nedslag 1 800 kr.

Område B. Maksimalindkomst 4 500 kr. Nedslag 1 600 kr.

Område C. Maksimalindkomst 4 200 kr. Nedslag 1 400 kr.

§ 3.

Til bestemmelsen i § 13, stk. 1, i lovebekendtgørelse nr. 512 af 21. december 1951 foretages følgende tilføjelse:

- j. De i henhold til lov nr. 484 af 14. december 1951 § 2 udbetalte ekstraordinære ydelser til alders- eller invaliderentemodtagere.

§ 4.

Stk. 1. Denne lov træder straks i kraft.

Stk. 2. Finansministeren bemyndiges til at lade lovebekendtgørelse nr. 512 af 21. december 1951 optrykke og bekendtgøre med de ændringer, som er en følge af nærværende lov.

Bemærkninger til lovforslaget

Ved lov nr. 458 af 22. december 1939 om midlertidige ændringer i reglerne om påligning og opkrævning af indkomst- og formueskat til staten indførtes der på visse punkter, hvor forholdene i særlig grad talte derfor, en række ændringer i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten. Bestemmelserne i loven af 22. december 1939, der kun havde gyldighed for skatteårene 1940—41 og 1941—42, er med visse ændringer og tilføjelser gentaget i en række love, senest lov nr. 486 af 19. december 1951, hvorved bestemmelsernes gyldighed er udstrakt til de efterfølgende skatteår, til og med skatteåret 1952—53. Ved lov nr. 517 af 19. december 1942, det vil sige fra og med skatteåret 1943—44, foretoges der imidlertid en opdeling af de pågældende bestemmelser således, at en del af disse blev gjort permanente indtil videre, medens andre, der særlig søgte deres begrundelse i de

under krigen og besættelsen herskende økonomiske forhold, eller som dog ville kunne praktiseres ved et enkelt års skatteligning uden nødvendige konsekvenser for de efterfølgende års ligninger, kun vedtoges som gældende for et enkelt skatteår ad gangen. Loven af 19. december 1942 med senere tilkomne ændringer og tilføjelser er for de senere skatteår optrykt ved lovebekendtgørelse, sidst ved bekendtgørelse nr. 512 af 21. december 1951, der er taget som udgangspunkt for nærværende lovforslag.

Da de særlige konjunkturførelser, der har motiveret en del af lovens midlertidige bestemmelser, fremdeles gør sig gældende, og da andre af disse ligesom de permanente bestemmelser må betragtes som en foreløbig løsning af problemer, der skal løses ved revisionen af skattelovgivningen, er de midlertidige bestemmelser i lovebekendtgørelsen af 21. december 1951, nemlig §§ 4—8, 10—12